

David en Goliath in Rimbург

Limbours OMBRAND

Rimburg

Door Judith Houwen

23-12-06

Rimburg heeft de toon gezet. Parkstad vergrijst en jongeren trekken weg. Met hangen en wurgen blijven kleine scholen zoals die in Rimburg, maar ook in Haanrade en Brunssum nog open. Onderwijsman én voorzitter van de Rimburgse dorpsraad, Albert Verreck, over 'David en Goliath'.

Mastodonten. Zo noemt Albert Verreck uit Rimburg de enorme schoolbesturen zoals Movare en Innovo. Onder Movare vallen 52 scholen in Parkstad en de Westelijke Mijnstreek met in totaal 12.500 leerlingen. En Innovo bestuurt 61 Limburgse scholen waar in totaal 13.000 kinderen les krijgen.

„Het zijn mastodonten met er- gens aan de top een kille mana- ger die niet weet wat een school is”, vindt Verreck. Zelf zit hij in de examencommissie van de pa- bo in Heerlen. Daarnaast is hij voorzitter van de Rimburgse dorpsraad en heeft zo van nabij meegemaakt hoe de school in zijn dorp heel langzaam kopje onderging.

Iet begon allemaal midden jaren negentig. Er zijn vernieuwingen in het onderwijs. En het aantal leerlingen in Rimburch - op wat dan nog de Heilig Hartschool heet - is gedaald tot 120. De prognose is dat er tot 2001 nog minstens vijftig leerlingen op de school zullen zitten. „Door aan te haken bij een andere school, de Theresiaschool in Lauradorp, zou er geen probleem zijn. Dus dat gebeurde”, vertelt Verreck. De twee scholen krijgen een nieuwe naam: Bei de Ling.

Directeuren volgen elkaar in rap tempo op. De laatste tien jaar ziet Rimburch vijf verschillende (interim-)directeuren komen en gaan. De meeste van hen zijn volgens de ouders moeilijk te bereiken, omdat ze zelden in Rimburch zijn of ze laten duidelijk merken dat zo'n kleine school in hun ogen geen bestaansrecht heeft.

Verreck: „Dat is eigenlijk de rode draad in de hele geschiedenis. Het schoolbestuur zag een kleine school niet zitten. Terwijl elders in het land scholen van ongeveer vijftig leerlingen, bijvoorbeeld in Midden en Noord-Limburch, heel goed functioneren. Maar dan moet het wel bruikbaar van de energie en je moet kwaliteit eisen. Dat krijg je niet door leraren twintig jaar aan dezelfde groep les te laten geven.” In Rimburch is dat wel het geval.

Dat in combinatie met de wisselende directeuren en hun houding, maakt dat veel ouders hun leerlingen naar andere scholen brengen. Hierna komt Rimburch in de gevarenzone. Want een school die gedurende drie jaar minder dan vijftig leerlingen telt, krijgt geen

Albert Verreck heeft van nabij meegemaakt hoe de school in zijn dorp heel langzaam kopie onderging. foto Samme Linssen

tijksbijdrage meer. „De nevenvestiging in Lauradorp zag onze school daarom natuurlijk als een blok aan het been”, zegt Verreck.

Eind 2003 wordt vervolgens de Rimburchse dorpsraad opgericht. „Niet alleen om de school open te houden, maar om het hele dorp vitaal te houden. De gemeente komt in deze periode met een plan voor nieuwbouw. In die woningen kunnen jonge gezinnen hun intrek nemen en dan zijn er automatisch voldoende leerlingen voor de school. „Maar”, zegt Verreck, „er woonden al meer dan vijftig kinderen in Rimburch. Ze gingen alleen niet allemaal naar Bei de Ling. Dus er was iets anders aan de hand.”

Achteraf zegt Verreck dat het komen en gaan van zoveel directeuren in een korte periode de school geen goed heeft gedaan. „In het dorp heerst nu het sterke vermoeden dat Movare bewust voor deze aanpak heeft gekozen. Maar dat kunnen we natuurlijk nooit bewijzen”, geeft de voorzitter van de dorpsraad aan. Tot overmaat van ramp slaat dan aan het begin van de zomervakantie dit jaar de bliksem in. Het monumentale schoolgebouw van Rimburch brandt van binnen grotereels uit en alleen de buitenmuren kunnen gered worden. De leerlingen verkassen 'tijdelijk' naar Lauradorp. Terwijl de gemeente en Movare proberen zo snel mogelijk tot een oplossing

te komen, pendelen de kinderen elke dag per bus tussen Rimburch en Lauradorp. „Iedereen dacht: over honderd dagen zijn de kinderen weer terug”, weet Verreck.

Maar langzaam zakt zowel bij de ouders als de dorpsraad de moed in de schoenen. De onzekerheid duurt te lang en wrijvingen tussen de Rimburchse kinderen en die van Lauradorp zijn de druppel. Opnieuw wordt een aantal leerlingen uit het kerkdorp naar andere scholen gebracht. Verreck: „Er was vooraf te licht gedacht over die eerdere ontstane spanning tussen Rimburch en Lauradorp.”

Achter gesloten deuren kan de gemeente niets anders dan concluderen dat Movare haar besluit eigenlijk alang genomen heeft: geen bovenbouw meer in Rimburch. Zelfs niet als de gemeente aanbiedt mee te betalen aan de salarissen van leerkrachten.

„Al hadden we nog meer geld geboden, het besluit van Movare stond vast. Volgens het schoolbestuur konden kinderen in Rimburch niet de vereiste onderwijskwaliteit krijgen”, zegt wethouder Harry Leunessen als het nieuws bekend wordt dat behalve de peuterspeelzaal alleen nog de groepen 1, 2 en 3 in januari terugkeren naar het dorpje aan de Worn.

Deze gang van zaken strookt met de eerdere vermoedens van Verreck. Volgens hem weet Mo-

vare in augustus al dat de school in elk geval niet meer compleet terug zal keren.

„Ze wilden het alleen niet openlijk zeggen, omdat wij dan weer moeilijk zouden gaan doen. Bovendien wil Movare overkomen als een goed bestuur. Maar de geschiedenis van Rimburch verdient toch niet de schoonheidsprijs.”

Verreck vindt dat Movare de school heeft laten leegbloeden. „Movare mag nooit de ouders verwijten dat zij vertrokken zijn. Want zelf heeft het bestuur nooit iets aan werving voor Rimburch gedaan. Ik weet wel dat ze straks zullen zeggen: 'wij hebben die onderbouw nog geregeld, maar jullie wilden het zelf niet. Maar als Movare zich echt had ingezet voor Bei de Ling, dan zaten er nu nog vijftig of zestig kinderen hier op school.’”

Verreck is bang dat Movare 'dit spel' nog op meer scholen in de regio gaat spelen. Hij verwijst naar twee andere scholen die al recent zijn gesloten in Haanrade en Brunssum.

„En het verwondert me niets als Lauradorp straks ook aan de beurt is”, zegt hij somber.

Dat kan Movare zich volgens de voorzitter van de dorpsraad ook gerust permitteren, omdat ouders de reus Movare toch niet kunnen ontwijken in deze regio. Vijfvel alle scholen in de buurt vallen onder Movare. „Maar op een school met een goede, stabiele directie merk je gelukkig

niet veel van het bestuur.”

Verreck hoopt niet dat als gevolg van de vergrijzing en ontgroening in Parkstad straks enkel nog grote, samengeklonterde scholen zijn.

„Juist om dat grootse van de stad aantrekkelijk te houden, moet je sommige kleine dingen behouden. Een kleine school is bijvoorbeeld ideaal voor kinderen die wat extra aandacht nodig hebben en niet in een grote klas thuishoren.”

Movare heeft geen behoefte om op de visie van Verreck te reageren.

Het verhaal van Rimburch doet een beetje denken aan dat van David en Goliath. Alleen lijkt hier de kleine David het onderspit te delven in plaats van Goliath.

Maar zover is het nog niet. Op de eerste plaats keert de onderbouw volgende maand tenminste nog terug naar het kerkdorp.

Verreck: „Tuurtlijk zullen we er voor knokken om daar iets van te maken. Maar ook als dat geen succes wordt, moeten we zorgen dat onze jeugd genoeg binding met het dorp houdt. Dat kan bijvoorbeeld met Sint-Maarten, sintteklas, carnaval en via de jeugdactiviteiten van onze verenigingen. Wij zullen niet treuren en niets doen. Maar feit blijft dat wie een school uit een dorp weghaalt, ook een deel van de ziel van dat dorp kapot maakt.”